

V R T E C .

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 9.

V Ljubljani 1. septembra 1884.

Leto XIV.

Hrepenenje.

dolino legla je temà,
V njej gosta vlačì se meglà,
In tudi mene je obslà.

A glej, kakó se za goró,
Tam zadaj sveti prelepó!
O tjákaj hrepenim srèno.

Rudeçi žar izzà goré!
Posijaj v temne mi stezó,
Da se pomiri mi srèé.

F. Krok.

Kdor ne uboga, tepe ga nadloga.

Milan je bil svojeglaven deček. Vse se je moralo zgoditi, kakor je on hotel. Stariši so ga zaradi tega večkrat svarili ter ga tudi kaznovali, a bilo je vse zaman.

Necega dne ga pošljejo mati v mlin po moko. Ž njim je šla tudi mlajša sestra Marijca. Kadar prideta do Save, ni šel Milan takój v mlin, nego šel je naravnost k vodi. Namesto njega je šla Marijca mlinarja vprašat, če je že moka somleta.

A Milan si vzame klobuk z glave ter ga položi na vodo, ki ga je nesla kakor ladjico dalje; on sam pa je tekal vedno vstrìe klobuka. Kadar koli je voda hotela klobuk proti sredi zanesti, hitro je deček zgrabil za klobuk ter